

VII Seminari sobre Patrimoni Literari i Territori, 18 i 19 de novembre de 2011

Bon dia,

És un plaer participar en l'obertura, ara ja per setè any consecutiu, d'aquest Seminari sobre Patrimoni Literari i Territori que coorganitzem Espais Escrits, la Xarxa del Patrimoni Literari Català, la Institució de les Lletres Catalanes i el soci amfitrió d'aquest any, el Museu d'Història de Barcelona que des de Vil·la Joana a Vallvidrera, treballa per a la difusió del patrimoni literari de Jacint Verdaguer.

Vull agrair per tant, al senyor Jaume Ciurana, tinent d'alcalde de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, al senyor Oriol Izquierdo, director de la Institució de les Lletres Catalanes que ens acompanyin en aquesta inauguració i a tots vosaltres per la vostra assistència i les reiterades mostres de suport i interès que ens feu arribar constantment, per la feina que anem fent des d'Espais Escrits per a la protecció, l'estudi i la difusió del llegat dels escriptors clàssics de la literatura catalana. Aquells autors que una vegada desapareguts, continuen interpel·lant els lectors, responen a la tensió intel·lectual que demanen les noves mirades i les obres dels quals assaborim amb el gust i el goig renovat, en un context social, cultural i estètic nou.

D'ençà de l'any 2005, en els Seminaris celebrats anualment, sobre Patrimoni Literari i Territori hem anat proposant temes de debat i reflexió que ja configuren un *corpus* teòric important que ens permet defensar, comparar i compartir la nostra experiència com a xarxa de patrimoni literari amb d'altres iniciatives semblants que existeixen arreu d'Europa, a França, a Itàlia, a Espanya, a Portugal... De la comparació en sortim airosos, traiem molt bona nota!

Des de la concreció semàntica dels conceptes fonamentals que ens autodefineixen, com el mateix terme "patrimoni literari", passant per les fórmules i estratègies de comunicació, l'ús de la tecnologia electrònica, l'anàlisi dels millors models i formats per a la difusió, les relacions amb el món acadèmic i amb l'econòmic, la implicació amb la dinamització de l'entorn més immediat, les relacions amb els usuaris provinents de diferents àmbits: el turístic, l'educatiu, del lleure... amb la reflexió i treball sobre tot

plegat, al llarg d'aquests set anys de vida d'Espais Escrits, hem anat teixint una xarxa consistent que enforteix a la vegada cadascun dels nodes que la configuren des de la perifèria fins al centre, el pes repartit equitativament.

Però la xarxa redistributiva que volem, té una capital amb un pes específic inqüestionable en tots els sentits, per això avui ens preguntem, i les ciutats? les grans ciutats, troben, busquen o tenen en compte el patrimoni literari com un element identificador i de transmissió cultural, per als seus habitants i els seus visitants?

Deixo la pregunta sense resposta. La Montserrat Comas, en la seva presentació ens donarà unes quantes pistes per encetar el diàleg sobre el patrimoni literari i la ciutat, amb el ponents que ens acompanyaran aquests dos dies.

Voldria aportar un missatge positiu malgrat la incertesa que vivim en temps de crisi - què passarà la setmana que ve? Com tots sabeu Espais Escrits és una associació privada sense afany de lucre que està demostrant la necessitat de la seva existència amb projectes tan engrescadors com el Mapa Literari Català –en evolució contínua-, l'ampliació i renovació constant del nostre web –us recomana que us mireu el nou eix cronològic d'autors d'Espais Escrits, per exemple-, la conceptualització d'aquest Seminari, el catàleg de Rutes Literàries o el creixement a molt bon ritme, del nombre d'associats a la nostra entitat.

La setmana passada en un col·loqui sobre xarxes literàries d'Europa em van preguntar si la nostra xarxa era viable i, sense pensar-m'ho gens, vaig dir, i tant que ho és!, nosaltres fem molta feina amb un pressupost molt petit. Sempre he pensat que aquesta és la nostra fortalesa, la capacitat de treball, i que l'oportunitat que hem sabut aprofitar més bé ha estat la de no perdre el tren de gran velocitat en què viatgen les noves tecnologies, cosa que ens ha permès créixer, ser sostenibles i aconseguir un alt rendiment.

L'objectiu és continuar i no defallir. Convèncer l'administració que anem per bon camí i trobar companys de viatge que vulguin compartir l'ideal i la feina per fer veure a la societat, que som deutors de l'empremta massa sovint desdibuixada pels sorolls de la banalitat, que ens han deixat els autors clàssics de la nostra literatura.

Doncs, bé, amb la confiança que coincidim en els plantejaments fonamentals, iniciem la feina que ens avui ens ha reunit aquí.

Moltes gràcies,

Anna Aguiló